

II. Nářek nad stářím

II.1

Tvorče milý

- I Tvorče milý, v tu naději
 chciť já rád sobě odtušiti.
 V. Vezma tvú milost na pomoc
 chciť tu žalost zrušiti,
5 Ro. v nížt přebývám ve dne i v noci,
 ažť mi život žáden nenie.
 Ro. Znáť to, ež sem byl v temnosti
 a čekajě smilováníe.
- II V. Tvorče milý, rač spomoci,
 bych neumieral v této túze.
 V. V dlúhém zdraví, dobrém sčestí
 daj mi milost, svému sluze.
5 Ro. Jižť bych odtušil srděčku,
 v radosti přebývaje,
 Ro. chodě v zeleném věněčku,
 na zlé soky nic nedbajě.
- III V. Z nebes mi jest odtušila
 panna v anjelské tváři
 V. a řkúć: „Netuž, poď ven z mračna,
 vystup na jasnú záři.“
5 Ro. Již sem byl tam, zde i onde,
 i v rozličném boji.
 Ro. V neščastný sě den narodil,
 ty šedivý, starý mužíku!

